

แบบฟอร์มการสรุปผลงานพัฒนาคุณภาพ ปี 2565

1.ชื่อผลงาน : โปรแกรมเสริมสร้างความสามารถผู้ปกครองต่อการควบคุมตนเองของเด็กออทิสติกปฐมวัย

2.ชื่อหน่วยงาน : หอผู้ป่วยออทิสติก 2

3. สมาชิก :

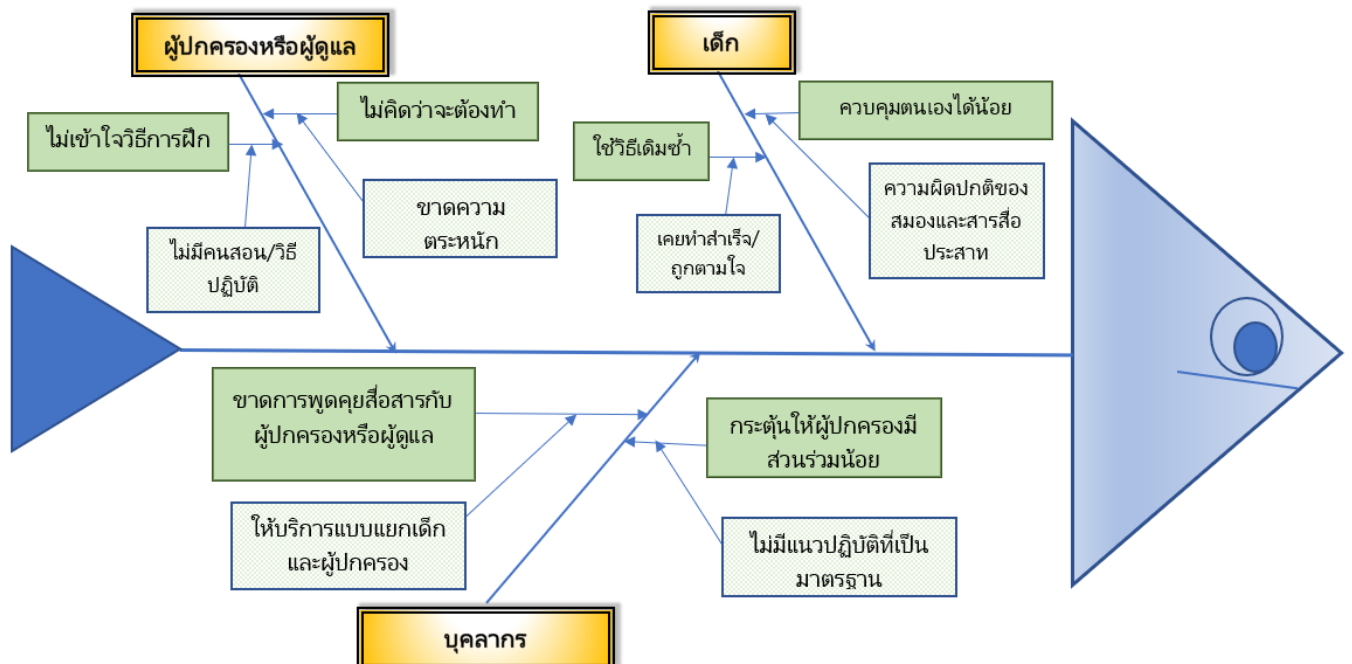
3.1 นางทิพวัน ค่ายสงคราม	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ
3.2 นางพิมพ์ผกา กิตติวงศ์อิน	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
3.3 นายประจักษ์ พุกสุภา	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
3.4 นางสาวชุตินันท์ สิริวัฒนปรีชากุล	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
3.5 นางสาววิลาสินี เสถียร	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
3.6 นางชัชฎาพร เทียนดำ	พี่เลี้ยง

4.คำสำคัญ : ความสามารถผู้ปกครอง, ควบคุมตนเอง , ออทิสติกปฐมวัย

5.สรุปผลงานโดยย่อ : นำรูปแบบโปรแกรมจัดการพฤติกรรมต่อการควบคุมตนเองของเด็กออทิสติกอายุ 3-5 ปี มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการปฏิบัติการพยาบาลที่ดูแลเด็กออทิสติก โดยการพัฒนาแบบแผนปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการฝึกการควบคุมตนเองของเด็กออทิสติกปฐมวัย เพื่อช่วยเหลือผู้ปกครองให้เข้าใจ มีความรู้ และสามารถดูแลเด็กออทิสติก

6.ปัญหาและสาเหตุโดยย่อ :

การวิเคราะห์สาเหตุ

7. ระบุเป้าหมาย :

- 7.1 อุบัติการณ์ความเสี่ยงด้านคลินิกเรื่องพลัดตกหกล้ม และปัญหา พฤติกรรมลดลง
- 7.2 เด็กออทิสติกปฐมวัย มีสมรรถนะทางสังคมด้านการควบคุมตนเองได้
- 7.3 ผู้ปกครองมีความรู้ และทักษะในการดูแลเด็กออทิสติกปฐมวัย ด้านการควบคุมตนเอง

8. กิจกรรมการพัฒนา :

หออผู้ป่วยออทิสติก 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เด็กมีสมรรถนะทางสังคมด้านการควบคุมตนเองน้อยของหออผู้ป่วยออทิสติก 2 มี 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยจากเด็ก เนื่องจากเด็กออทิสติกมีความผิดปกติทางสมอง ซึ่งส่งผลให้เด็กมีปัญหาในการทำความเข้าใจและตอบสนองกับโลกภายนอก เพราะสมองทำหน้าที่ครอบคลุมความสามารถในการวางแผน จัดระเบียบ จัดการเวลา ทำงานหลายๆ อย่าง การใช้เหตุผล การแก้ปัญหา และการยับยั้งพฤติกรรม หากเกิดการเรียนรู้แบบผิด เด็กก็จะใช้วิธีการที่ผิดแบบเดิมซ้ำจากที่เคยทำสำเร็จหรือเคยถูกตามใจมาแล้วโดยพบว่าเด็กจะมีสมรรถนะด้านการควบคุมตนเองได้น้อยขณะเด็กอยู่กับผู้ปกครองหรือผู้ดูแล และเด็กจะมีสมรรถนะด้านการควบคุมตนเองได้มากขึ้นเมื่ออยู่กับบุคลากร ปัจจัยจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแล สาเหตุหลักคือ ไม่เข้าใจวิธีการฝึก และไม่คิดว่าจะต้องทำ เนื่องจากขาดความตระหนักถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นกับตัวเด็กและไม่มีแบบอย่างในการปฏิบัติหรือมีแนวปฏิบัติที่เป็นรูปแบบชัดเจน ปัจจัยจากบุคลากร สาเหตุหลักคือ ขาดการพูดคุยสื่อสารกันกับผู้ปกครองหรือผู้ดูแลและยังกระตุ้นให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมน้อย เนื่องจากการให้บริการแบบแยกเด็กและผู้ปกครอง ไม่มีโปรแกรมบริการสำหรับผู้ปกครองให้เป็นแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานในทิศทางเดียวกัน

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า ทิพวัน ค่ายสงคราม (2562) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมจัดการพฤติกรรมต่อการควบคุมตนเองของเด็กออทิสติกอายุ 3-5 ปี ผลการศึกษาพบว่าหลังการใช้โปรแกรมจัดการพฤติกรรมต่อการควบคุมตนเองของเด็กออทิสติกอายุ 3-5 ปี สูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่งผลให้เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ทีมจึงสนใจนำเอาหลักการใช้โปรแกรมจัดการพฤติกรรมต่อการควบคุมตนเองของเด็กออทิสติกอายุ 3-5 ปี ทิพวัน ค่ายสงคราม (2562) มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการปฏิบัติการพยาบาลที่ดูแลเด็กออทิสติก โดยการพัฒนา รูปแบบแนวปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการฝึกการควบคุมตนเองของเด็กออทิสติกปฐมวัย เพื่อช่วยเหลือผู้ปกครองให้เข้าใจ มีความรู้ และสามารถดูแลเด็กออทิสติก ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กออทิสติกให้เต็มตามศักยภาพ แนวคิดของ จินตนา ยูนิพันธ์ (2544) มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลให้กับเด็กออทิสติกปฐมวัย ซึ่งคาดว่าผู้ปกครองจะมีความรู้และทักษะในการพัฒนาสมรรถนะทางสังคมด้านการควบคุมตนเองของเด็กออทิสติกปฐมวัย ได้มากขึ้น และเด็กออทิสติกปฐมวัยที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะทางสังคมด้านการควบคุมตนเองโดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมจะมีการควบคุมตนเองได้ดีขึ้น ส่งผลให้เด็กมีความพร้อมเข้าสู่ระบบการศึกษา และเด็กที่ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดของหออผู้ป่วยออทิสติก 2 มีแนวโน้มไปในทางที่ดีขึ้น